

Consell Tributari
Expedient: 259/2

El Consell Tributari, reunit en sessió de 17 de juny de 2002, coneixent el recurs presentat per T.P., S.L., ha estudiat la proposta elaborada pel ponent designat a aquest efecte, adoptant el següent acord:

ANTECEDENTS DE FET

1.- A 14 de febrer de 2001, el Sr. E.Á.C., en la seva qualitat d'administrador de T.P., S.L., dedueix recurs d'alçada contra la provisió de constrenyiment i acumulació EX-2000-6-23-... comprensiva de càrrecs derivats de l'impost sobre activitats econòmiques corresponent als exercicis 1995, 1996, 1997 i 2000.

2.- Al·lega en primer lloc que la notificació de la provisió de constrenyiment li va ser lliurada a 19 de gener de 2001, sense la consegüent signatura de recepció i justificant de recepció pel recurrent, familiar o persona vinculada amb el recurrent esmentat, fet que motiva l'incompliment d'allò establert a l'article 99.1.b) del Reglament general de recaptació i l'article 138 de la Llei general tributària. Argumenta que es prescindeix total i absolutament del procediment legalment establert, ja que és la primera notificació que en rep al respecte.

3.- Al·lega, a més, la prescripció del deute perquè han transcorregut més de quatre anys sense notificar les liquidacions.

4.- Consta a l'expedient que T.P., S.L. va presentar a 18 de juliol de 1996, i en aquesta mateixa data, sol·licitud d'autoliquidació de l'impost sobre activitats econòmiques per l'epígraf 849.9, es designa com a data d'inici d'activitat l'1 de gener de 1995 i com a domicili de l'activitat el carrer ..., núm. ... Indicava també un compte a l'efecte de domiciliació bancària.

5.- Així mateix, consta que en dues ocasions en hores diferents del dia 9 de setembre de 1996 i en una ocasió en el següent dia 10 es va provar de notificar al domicili del carrer ..., núm. ..., sobre les liquidacions EE-96-2-16-..., que correspon a l'exercici 1995, i EE-96-2-16-..., que correspon a l'exercici 1996, practicades per l'Ajuntament amb

les dades que conté la sol·licitud d'autoliquidació. La provisió de constrenyiment recorreguda es va notificar en forma a un empleat de la recurrent a 27 de desembre de 2000.

FONAMENTS DE DRET

Primer.- Com s'ha indicat als antecedents d'aquest informe, les liquidacions practicades pels exercicis 1995 i 1996 es van intentar notificar en tres ocasions en dos dies consecutius, concretament els dies 9 i 10 de setembre de 1996, al domicili de l'activitat, sense que es pogués lliurar personalment a la interessada. En aquelles dates, en defecte de normes específiques contingudes a la Llei general tributària sobre la pràctica de liquidacions, era supletori l'article 59.4 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, que disposava: "Quan es desconeguin els interessats en un procediment, s'ignori el lloc de la notificació o el mitjà al qual es refereix el punt 1 d'aquest article, o bé si la notificació intentada no es pot practicar, la notificació s'ha de fer mitjançant anuncis en el tauló d'edictes de l'Ajuntament del seu últim domicili i en el "Butlletí Oficial de l'Estat", de la Comunitat Autònoma o de la Província, segons quina sigui l'Administració de la qual procedeix l'acte a notificar, i l'àmbit territorial de l'òrgan que ho va dictar".

Segon.- La publicació d'ambdues liquidacions al Butlletí Oficial de la Província va tenir lloc a 3 de febrer de 1997, amb la qual cosa es va complimentar la notificació en forma legal. Això porta com a conseqüència que des de la darrera data esmentada fins a la que es va notificar la provisió de constrenyiment no haurien transcorregut quatre anys, per la qual cosa la notificació de la provisió de constrenyiment va interrompre la prescripció conformement a allò disposat a l'article 66.1.a) que considera que la prescripció s'interromp per qualsevol acció administrativa, realitzada amb coneixement formal del subjecte passiu, conduent, entre d'altres fins, a la recaptació del tribut reportat per cada fet imposable.

Tercer.- Atesos aquests antecedents, no es pot dir tampoc que la provisió de constrenyiment és nul·la de ple dret per haver prescindit totalment i absoluta del procediment legalment establert, ja que es va complir quant a la notificació individual de les liquidacions corresponents als exercicis 1995 i 1996, fet que permetia ja incloure en el padró les liquidacions corresponents als exercicis ulteriors.

Quart.- L'article 160.2 de la Llei general tributària disposa que "la reposició sotmet a coneixement de l'òrgan competent, per a la seva resolució, totes les qüestions que ofereixi l'expedient, es plantegin o no en el recurs". En atenció a aquest principi, cal examinar quins efectes pot tenir assenyalar un compte bancari per a la domiciliació dels pagaments per l'impost sobre activitats econòmiques, ja que si l'interessat ha posat a disposició de l'Ajuntament els mitjans de pagament, podria ser contrari a dret fer servir la via de constrenyiment per al seu cobrament.

Cinquè.- Cal distingir dos supòsits. Referent a les liquidacions d'alta de l'impost, atès que s'han d'ingressar per autoliquidació, no cal la domiciliació bancària, sinó el pagament per qualsevol altra de les fórmules autoritzades. Així ho recull no només l'imprès de sol·licitud d'autoliquidació, sinó l'Ordenança fiscal general mateixa, la qual a l'article 81 de l'aprovada per a 1997 autoritzava la domiciliació bancària dels rebuts, però no dels ingressos correlatius a l'autoliquidació. Per tant, és correcta la provisió de constrenyiment en el que pertoca a les quotes dels exercicis 1995 i 1996.

Sisè.- En canvi, pel que pertoca als rebuts posteriors, l'Ajuntament estava obligat a cobrar-los a través del compte bancari ofert pel contribuent i només en el cas que s'hi hagués produït error en la designació del compte o falta de fons es podria obrir la via de constrenyiment per manca de pagament. Com que no consta a l'expedient que s'hagi fet cap intent per cobrar en aquesta domiciliació, és procedent anul·lar la provisió de constrenyiment relativa a les quotes de 1997 i de 2000, perquè s'intenti cobrar en el mateix compte i només en el cas en el qual aquesta diligència resulti infructuosa, s'ha de dictar nova provisió de constrenyiment per a les anualitats darrerament esmentades.

Per tot això,

ES PROPOSA

ESTIMAR en part el recurs; CONFIRMAR la provisió de constrenyiment impugnada en relació amb els exercicis 1995 i 1996; ANUL·LAR la provisió i el recàrrec de constrenyiment pels exercicis 1997 i 2000, i DISPOSAR que abans d'obrir el període executiu per aquests dos últims exercicis, s'intenti cobrar les liquidacions a través del compte bancari ofert pel contribuent.